

במדבר / מסעי

יב במדבר-סין: ויסעו ממדבר-
 יג סין ויחנו בדפקה: ויסעו
 יד מדפקה ויחנו באלוש: ויסעו
 מאלוש ויחנו ברפידם ולא-
 ה'ה שם מים לעם לשתות:
 טו ויסעו מרפידם ויחנו במדבר
 טז סיני: ויסעו ממדבר סיני
 יז ויחנו בקברת התאוה: ויסעו
 מקברת התאוה ויחנו בחצרת:
 יח ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה:
 יט ויסעו מרתמה ויחנו ברמזן
 כ פרץ: ויסעו מרמזן פרץ ויחנו
 כא בלבנה: ויסעו מלבנה ויחנו
 כב ברסה: ויסעו מרסה ויחנו
 כג בקהלתה: ויסעו מקהלתה
 כד ויחנו בהר-שפר: ויסעו מהר-
 כה שפר ויחנו בחדרה: ויסעו
 כו מחדרה ויחנו במקהלת: ויסעו
 כז ממקהלת ויחנו בתחת: ויסעו
 כח מתחת ויחנו בתרח: ויסעו
 כט מתרח ויחנו במתקה: ויסעו
 ממתקה ויחנו בחשמנה:
 ל ויסעו מחשמנה ויחנו
 לא במסרות: ויסעו ממסרות
 לב ויחנו בבני יעקן: ויסעו מבני
 לג יעקן ויחנו בחר הגדגד: ויסעו
 מחר הגדגד ויחנו ביטבתה:
 לד ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה:
 לה ויסעו מעברנה ויחנו בעצון
 לו גבר: ויסעו מעצון גבר ויחנו

מסעי
 לג אלה מסעי בני-ישראל אשר ס
 יצאו מארץ מצרים לצבאתם
 ב ביד-משה ואהרן: ויכתב משה
 את-מוצאייהם למסעיהם
 על-פי יהוה ואלה מסעיהם
 ג למוצאייהם: ויסעו מרעמסס
 בחדש הראשון בחמשה עשר
 יום לחדש הראשון ממחרת
 הפסח יצאו בני-ישראל
 ביד רמה לעיני כל-מצרים:
 ד * ומצרים מקברים את אשר
 הפה יהוה בהם כל-בכור
 ובאלהיהם עשה יהוה
 ה שפטים: ויסעו בני-ישראל
 ו מרעמסס ויחנו בספת: ויסעו
 מספת ויחנו באתם אשר
 ז * בקצה המדבר: ויסעו מאתם
 וישב על-פי החירת אשר
 על-פני בעל צפון ויחנו לפני
 ח מגדל: ויסעו מפני החירת
 ויעברו בתוך-הים המדברה
 וילכו דרך שלשת ימים
 במדבר אתם ויחנו במרה:
 ט ויסעו ממרה ויבאו אילמה
 ובאילם שתים עשרה עינת
 מים ושבועים תמרים ויחנו-
 י שם: ויסעו מאילם ויחנו על-
 יא ים-סוף: ויסעו מים-סוף ויחנו

את-הירדן אל-ארץ כנען:
 והורשתם את-כל-ישבי
 הארץ מפניכם ואבדתם את
 כל-משכיתם ואת כל-צלמי
 מסכתם תאבדו ואת כל-
 כמותם תשמידו: והורשתם
 את-הארץ וישבתם בה כי
 לכם נתתי את-הארץ לרשת
 אתה: והתנחלתם את-הארץ
 בגורל למשפחתכם לרב תרבו
 את-נחלתו ולמעט תמעוט
 את-נחלתו אל אשר-יצא לו
 שמה הגורל לו יהיה למטות
 אבותיכם תתנחלו: ואם לא
 תורישו את-ישבי הארץ
 מפניכם והיה אשר תותירו
 מהם לשפים בעיניכם ולצנינם
 בצדיכם וצדו אתכם על-
 הארץ אשר אתם יושבים בה:
 והיה כאשר דמיתי לעשות
 להם אעשה לכם:

לד' וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
 ב צו את-בני ישראל ואמרת
 אלהם כי-אתם באים אל-
 הארץ כנען זאת הארץ אשר
 תפל לכם בנחלה ארץ כנען
 לגבלתיה: והיה לכם פאת-
 נגב ממדבר-צן על-ידי אדום
 והיה לכם גבול נגב מקצה

ד ים-המלח קדמה: ונסב לכם
 הגבול מנגב למעלה עקרבים
 ועבר צנה והיה תוצאתי מנגב
 לקדש ברנע ויצא חצר-אדר
 ה ועבר עצמנה: ונסב הגבול
 מעצמון נחלה מצרים והיו
 ו תוצאתי הימה: וגבול ים
 והיה לכם הים הגדול וגבול
 ז זה-יהיה לכם גבול ים: וזה-
 יהיה לכם גבול צפון מן-הים
 הגדל תתאו לכם הר ההר:
 ח מהר ההר תתאו לבא חמת
 והיו תוצאת הגבל צרדה:
 ט ויצא הגבל זפונה והיו
 תוצאתיו חצר עינן זה-יהיה
 י לכם גבול צפון: והתאיותם
 לכם לגבול קדמה מחצר עינן
 יא שפמה: וירד הגבל משפם
 הרבלה מקדם לעין וירד הגבל
 ומחה על-כתף ים-כנרת
 ב קדמה: וירד הגבול הירדנה
 והיו תוצאתיו ים המלח זאת
 תהיה לכם הארץ לגבלתיה
 ג סביב: ויצו משה את-בני
 ישראל לאמר זאת הארץ
 אשר תתנחלו אתה בגורל
 אשר צוה יהוה לתת לתשעת
 ה המטות וחצי המטה: כי לקחו
 י מטה בני הראובני לבית אבתם
 ומטה בני-הגדי לבית אבתם

ו חצי מטה מנשה לקחו
 ט נחלתם: שני המטות וחצי
 המטה לקחו נחלתם מעבר
 לירדן ירחו קדמה מזרחה:
 רביעי (שש) טז
 וידבר יהוה אל-משה לאמר:
 י אלה שמות האנשים אשר-
 ינחלו לכם את-הארץ אלעזר
 יח הכהן ויהושע בן-נון: ונשיא
 אחד נשיא אחד ממטה תקחו
 יט לנחל את-הארץ: ואלה שמות
 האנשים למטה יהודה כלב
 כ בן-יפנה: ולמטה בני שמעון
 כא שמיאל בן-עמיהוד: למטה
 בנימין אליוד בן-כסלון:
 כב ולמטה בני-דן נשיא בקי בן-
 כג יגלי: לבני יוסף למטה בני-
 מנשה נשיא חניאל בן-אפר:
 כד ולמטה בני-אפרים נשיא
 כה קמואל בן-שפטן: ולמטה
 בני-זבולן נשיא אליצפן בן-
 טו פרנח: ולמטה בני-יששכר
 נשיא פלטיאל בן-עזן:
 כו ולמטה בני-אשר נשיא
 כח אחיהוד בן-שלמן: ולמטה
 בני-נפתלי נשיא פדהאל בן-
 כט עמיהוד: אלה אשר צוה יהוה
 לנחל את-בני-ישראל בארץ
 כנען:

ז

והיו

שישי
(שביעי)

חמישי

וידבר יהוה אל-משה בערבת
 מואב על-ידין ירחו לאמר: צו
 את-בני ישראל ונתנו ללויים
 מנחלת אחזתם ערים לשבת
 ומגרש לערים סביבתיים
 ותתנו ללויים: והיו הערים
 להם לשבת ומגרשיהם יהיו
 לבהמתם ולרכשם ולכל
 חיותם: ומגרשי הערים אשר
 תתנו ללויים מקיר העיר
 וחוצה אלף סביב:
 ומדתם מחוץ לעיר את-פאת-
 קדמה אלפים באמה ואת-
 פאת-נגב אלפים באמה
 ואת-פאת-ים | אלפים באמה
 ואת פאת צפון אלפים באמה
 והעיר בתוך זה יהיה להם
 ומגרשי הערים: ואת הערים
 אשר תתנו ללויים את שש-
 ערי המקלט אשר תתנו לנס
 שמה הרצח ועליוהם תתנו
 ארבעים ושתים עיר: כל-
 הערים אשר תתנו ללויים
 ארבעים ושמונה עיר אתהן
 ואת-מגרשיהן: והערים אשר
 תתנו מאחזת בני-ישראל
 מאת הרב תרבו ומאת המעט
 תמעיטו איש כפי נחלתו אשר
 ינחלו ותן מערו ללויים:

ג

וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
 דבר אל-בני ישראל ואמרת
 אלהם כי אתם עברים את-
 הירדן ארצה פנען: והקריתם
 לכם ערים ערי מקלט תהיינה
 לכם ונס שמה רצח מכה-נפש
 בשגגה: והיו לכם הערים
 למקלט מגאל ולא ימות
 הרצח עד-עמדו לפני העדה
 למשפט: והערים אשר תתנו
 שש-ערי מקלט תהיינה לכם:
 את | שלש הערים תתנו מעבר
 לירדן ואת שלש הערים
 תתנו בארץ פנען ערי מקלט
 תהיינה: לבני ישראל ולגר
 ולתושב בתוכם תהיינה שש-
 הערים האלה למקלט לנס
 שמה כל-מכה נפש בשגגה:
 ואם-בכלי ברזל | הפהו וימת
 רצח הוא מות וימת הרצח:
 ואם באבן יד אשר-ימות בה
 הפהו וימת רצח הוא מות
 וימת הרצח: או בכלי עץ-יד
 אשר-ימות בו הפהו וימת
 רצח הוא מות וימת הרצח:
 גאל הדם הוא ימית את-
 הרצח בפגעו-בו הוא ימתנו:
 ואם-בשנאה יהדפנו או-
 השליך עליו בצדיה וימת: או
 באיבה הפהו בידו וימת מות-

וימת המכה רצח הוא גאל
 הדם ימית את-הרצח בפגעו-
 בו: ואם-בפתע בלא-איבה
 הדפו או-השליך עליו כל-
 כלי בלא צדיה: או בכל-אבן
 אשר-ימות בה בלא ראות
 ויפל עליו וימת והוא לא-אויב
 לו ולא מבקש רעתו: ושפטו
 העדה בין המכה ובין גאל
 הדם על המשפטים האלה:
 והצילו העדה את-הרצח מיד
 גאל הדם והשיבו אתו העדה
 אל-עיר מקלטו אשר-נס
 שמה וישב בה עד-מות הפהן
 הגדל אשר-משח אתו בשמן
 הקדש: ואם-יצא יצא הרצח
 את-גבול עיר מקלטו אשר
 ינוס שמה: ומצא אתו גאל
 הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו
 ורצח גאל הדם את-הרצח אין
 לו דם: כי בעיר מקלטו ישב
 עד-מות הפהן הגדל ואחרי
 מות הפהן הגדל ישוב הרצח
 אל-ארץ אחזתו: והיו אלה
 לכם לחקת משפט לדורותיכם
 בכל מושבתים: כל-מכה-
 נפש לפי עדים ירצח את-
 הרצח ועד אחד לא-יענה
 בנפש למות: ולא-תקחו כפר
 לנפש רצח אשר-הוא רשע

לב למות כִּי-מוֹת יוֹמַת: וְלֹא-
 תִקְחוּ כֹפֶר לְנֹס אֶל-עוֹר
 מִקְלָטוֹ לְשׁוֹב לְשִׁבַת בְּאֶרֶץ
 עַד-מוֹת הַכֹּהֵן: וְלֹא-תַחְנִיפוּ
 אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי
 הָדָם הוּא יַחְנִיף אֶת-הָאָרֶץ
 וְלֹא-רֶץ לֹא-יִכְפֹּר לְדָם אֲשֶׁר
 שָׁפַךְ-בָּהּ כִּי-אִם בְּדָם שָׁפַךְ:
 וְלֹא תִטְמֵא אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שׁוֹכֵן
 בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי יְהוָה שׁוֹכֵן בְּתוֹךְ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 שביעי לו^א וַיִּקְרְבוּ רֵאשֵׁי הָאֲבוֹת לְמִשְׁפַּחַת
 בְּנֵי-גִלְעָד בֶּן-מְכִיר בֶּן-מְנַשֶּׁה
 מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי יוֹסֵף וַיִּדְבְּרוּ
 לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי הַנְּשִׂאִים
 רֵאשֵׁי אֲבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
 ב וַיֹּאמְרוּ אֶת-אֲדֹנָי צְוֶה יְהוָה
 לְתֵת אֶת-הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה בְּגֹרֶל

לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲדֹנָי צְוֶה בִּיהוָה
 לְתֵת אֶת-נַחֲלַת צִלְפַּחַד אַחֵינוּ
 ג לְבָנֵינוּ: וְהָיוּ לְאֶחָד מִבְּנֵי
 שְׁבָטֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים
 וְנִגְרַעַה נַחֲלָתָן מִנַּחֲלַת אֲבֹתֵינוּ
 וְנוֹסֵף עַל נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר
 תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִגֹּרֶל נַחֲלָתָנוּ
 ד יִגְרַע: וְאִם-יִהְיֶה הַיָּבֵל לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְנוֹסֵפָה נַחֲלָתָן עַל
 נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה
 לָהֶם וּמִנַּחֲלַת מָטָה אֲבֹתֵינוּ
 ה יִגְרַע נַחֲלָתָן: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת-
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל-פִּי יְהוָה לֵאמֹר
 כֹּן מָטָה בְּנֵי-יוֹסֵף דְּבָרִים:
 ו זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר-צְוֶה יְהוָה
 לְבָנוֹת צִלְפַּחַד לֵאמֹר לְטוֹב
 בְּעֵינֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים
 אֶךְ לְמִשְׁפַּחַת מָטָה אֲבִיהֶם
 ז תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים: וְלֹא-תִסָּב
 נַחֲלָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמָּטָה אֶל-

מָטָה כִּי אִישׁ בְּנַחֲלַת מָטָה
 ח אֲבֹתָיו יִדְבְּקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְכָל-
 בַּת יִרְשֵׁת נַחֲלָה מִמִּטּוֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְאֶחָד מִמִּשְׁפַּחַת מָטָה
 אֲבִיהָ תִהְיֶה לְאִשָּׁה לְמַעַן
 יִירְשׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלַת
 ט אֲבֹתָיו: וְלֹא-תִסָּב נַחֲלָה
 מִמָּטָה לְמָטָה אַחֵר כִּי-אִישׁ
 בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבְּקוּ מִטּוֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל: כָּאֲשֶׁר צְוֶה יְהוָה אֶת-
 מֹשֶׁה כֹּן עָשׂוּ בְּנוֹת צִלְפַּחַד:
 יא וְתִהְיֶינָה מַחֲלָה תְרֻצָּה וְחִגְלָה
 וּמִלְכָּה וְנִעָה בְּנוֹת צִלְפַּחַד לְבְנֵי
 יב דְּוִיָּהוּ לְנָשִׁים: מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי-
 מְנַשֶּׁה בֶּן-יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים
 וְתִהִי נַחֲלָתָן עַל-מָטָה
 יג מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן: אֱלֹהֵי הַמִּצְוֹת
 וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צְוֶה יְהוָה
 בְּיַד-מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ: